

Overweging 2^e zondag door het jaar B 17 januari 2021

De lamp van God was nog niet gedoofd

Met deze woorden van hoop begint de roeping van Samuel in de eerste lezing. Hij is ook niet gedoofd wanneer Johannes in Jezus het lam Gods ziet. Ze brandt ook hier in onze kerk ten teken van aanwezigheid van God in het Heilig Sacrament. Zo wil God in ons midden aanwezig zijn in Zijn huis.

Voor ons is het belangrijk om zoals Samuel Zijn stem te verstaan. Eigenlijk wordt ook Eli opnieuw geroepen. Immers drie keer moet Samuel tegen Eli zeggen: "U hebt me toch geroepen," voordat Eli door heeft dat het God is die de jongen roept. Eli dient God al jaren in het heiligdom, Hij was getuige van het smeekgebed van de moeder van Samuel, Hanna, en hoe zij haar jongen afstond aan God en zijn heiligdom.

Hoe mooi is het om zulke diepe ervaringen van geloof en roeping met elkaar te mogen delen. Dat is voor mij de vrucht van de Pinksterestafette die door ons bisdom ging. Het eerste gesprek maakte een diepe indruk. Een parochiaan had het idee dat ze het niet zo mooi kon zeggen zoals de anderen. "Ben ik wel geroepen?" Een goede vriendin zei tegen haar dat ze iedere keer een time-out nam bij de geboorte van haar kinderen. Bij de jongste kreeg ze van de werkgroep een trui met de vraag: "als je zoon hem past, kom je dan terug?" Ze deed het en is nog steeds actief. Hierop zei ik dat toen Gods stem tot haar klonk. Het is zo dichtbij en niet verheven. Ze werd er helemaal gelukkig van en overhandigde vol trots hun geloofsbrief bij de buurtparochie.

Gods stem verstaan doe je niet alleen met je oren maar vooral met je hart.

Zo is het ook met het zien van God. Johannes was gelukkig dat hij tegen zijn leerlingen kon zeggen dat Jezus het Lam Gods is. Twee van zijn leerlingen gingen Jezus achterna. Hij was blij. Dit is immers zijn roeping: wegbereider zijn van de Messias.

Vandaag nodigt de Heer ons uit om van horen, zien en zwijgen horen zien en spreken, getuigen te maken. Zo handelt Andreas: hij ziet met zijn ogen, maar vooral met zijn hart en spreekt hierover met zijn broer Simon. Deze wordt door Jezus direct kefas=Steenrots genoemd. Dat is meer dan een naam. Het is een opdracht: wees een steenrots voor de ander. Geef de ander vaste bodem om op te staan. Probeer een rots in de branding te zijn. Biedt veiligheid en geborgenheid. Zorg dat men van je op aankunt.

Dat is toch het mooiste in ons leven: er mogen zijn voor de ander. Sommigen van ons mogen dat al 60 jaar zijn in hun huwelijk om zo alles met elkaar te delen. Ik was ook geraakt door iemand met een slechte tijding die zei dat ze dit voor 4 mensen erg vindt. Ze noemde niet haarzelf. Nee haar drive om te leven ligt in het leven voor de ander. Wie geeft u en mij de drive om hier te blijven?

Als we zo met elkaar en voor elkaar in Zijn Naam er zijn is de lamp van God niet gedoofd.

Amen.

Pastoor Paul Verbeek

